

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 023292 26 Uvp
Sarajevo, 09.07.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Beganović Namire, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice V.I. iz M., zastupane po punomoćniku Čulanić Nini, advokatu iz Mostara, protiv akta broj: UPII/05-23-5-48/10 od 19.06.2023. godine, tuženog Federalnog ministarstva prostornog uređenja, Sarajevo, u upravnoj stvari izvršenja rješenja, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke zainteresovanog lica Mandić Mire iz Mostara, zastupane po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Paponja & Partneri, d.o.o. iz Mostara, podnesenog protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 023292 23 U od 24.12.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.07.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 023292 23 U od 24.12.2025. godine, uvažena je tužba tužiteljice V.I., poništeno je osporeno rješenje tuženog broj: UPII/05-23-5-48/10 od 19.06.2023. godine, kao i zaključak o dozvoli izvršenja prvostepenog organa Ministarstva građenja i prostornog uređenja Hercegovačko-neretvanskog kantona Mostar broj: UPI-09-04-25-16/09 od 27.03.2023. godine, te obavezan tuženi da tužiteljici naknadi troškove postupka i spora u iznosu od 1.522,00 KM, dok je zainteresovano lice M.M. odbijena sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora. Osporenim rješenjem tuženog je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv predmetnog zaključka prvostepenog organa od 27.03.2023. godine kojim je utvrđeno da je rješenje istog prvostepenog organa broj: UPI-09-04-25-16/09 od 07.04.2022. godine postalo izvršno dana 15.06.2022. godine, a kojim je M.M. priznato stanarsko pravo na stanu u Mostaru koji se nalazi na adresi T. II, objekat "E3", lamela C, sprat IV, stan broj 9, površine 70,75m², u Mostaru, zatim naloženo trenutnim korisnicima predmetnoga stana tužiteljici V.I. i dr. iseljenje iz navedenog stana u roku od 15 dana od dana prijema zaključka, kao i da su dužni predati stan nesmetano M.M. putem ovog Ministarstva, te riješeno da ukoliko dobrovoljno ne isele iz stana u roku od 15 dana da će se pristupiti prisilnom izvršenju koje se ima obaviti u srijedu 24.05.2023. godine u deset sati i da će se izvršenje provesti na trošak izvršenika, s tim što će se o troškovima provođenja izvešenja donijet poseban zaključak.

Protiv navedene presude prvostepenog suda zainteresovano lice M.M., po punomoćniku, je podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, zbog povrede člana 34. Zakona o upravnim sporovima. Ističe da je tužiteljica u tužbi predložila da se osporeno rješenje tuženog poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, a što je ponovila i na javnoj raspravi pred

prvostepenim sudom, te da je prvostepeni sud, procesnim rješenjem, tužbeni zahtjev primio na znanje. Dalje navodi da je prvostepeni sud pobijanom presudom upravnu stvar riješio tako da je poništio osporeno rješenje tuženog i zaključak prvostepenog organa od 27.03.2023. godine, iako ispitivanje prvostepenog zaključka nije postavljeno kao tužbeni zahtjev ni u tužbi a ni u toku postupka. Kako je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude prekoračio tužbeni zahtjev, to je ista nezakonita u cijelosti radi čega predlaže da ovaj sud zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, pobijanu presudu ukine ili preinači tako da tužbu odbije.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, tužiteljica je ukazala na presudu Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 021662 22 U od 31.12.2025. godine, prema kojoj je, još prije podnošenja zahtjeva zainteresirane osobe, predmetni zaključak o dozvoli izvršenja od 27.03.2023. godine ostao bez pravnog osnova i bez pravnog dejstva (jer je tom presudom poništeno rješenje čije izvršenje je određeno tim zaključkom), pa predlaže da sud zahtjev odbije kao neosnovan.

Tuženi u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke u cijelosti ostaje kod osporenog rješenja iz razloga što smatraju da je isto pravilno i na zakonu zasnovano.

Dati odgovori na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke su dostavljeni zainteresovanom licu-podnositeljici zahtjeva, koja je podneskom zaprimljenim kod ovog suda dana 22.06.2026. godine iste osporila kao neosnovane.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta proizilazi da je prvostepeni organ, u ranije vođenom postupku donošenja rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana, donio rješenje broj: UPI-09-04-25-16/09 od 07.04.2022. godine, kojim je potvrđeno da je M.M. nosilac stanarskog prava na stanu u Mostaru koji se nalazi na adresi T. II, objekat "E3", lamela C, sprat IV, stan broj 9, površine 70,75m², u Mostaru, te određeno da je dužna plaćati naknadu za održavanje stana i korištenje zajedničkih uređaja zgrade koji služi zgradi kao cjelini, da će se visina iste utvrdit posebnim rješenjem, da je nositeljica stanarskog prava dužna pri korištenju stana postupati s pozornošću dobrog domaćina, redovno vršiti održavanje stana, snositi troškove popravka, te omogućiti davatelju stana na korištenje povremeni uvid u urednost i korištenje tekućeg održavanja stana, te da je M.M. dana 23.01.2023. godine podnijela zahtjev za donošenje zaključka o dozvoli izvršenja rješenja od 07.04.2022. godine, a što je predmet rješavanja ovog upravnog spora. Postupajući po tom zahtjevu predmetnim zaključkom Ministarstva građenja i prostornog uređenja Hercegovačko-neretvanskog kantona Mostar, broj: UPI-09-04-25-16/09 od 27.03.2023. godine, utvrđeno je da je rješenje istog organa broj: UPI-09-04-25-16/09 od 07.04.2022. godine postalo izvršno dana 15.06.2022. godine, a kojim je M.M. priznato stanarsko pravo na predmetnom stanu, zatim naloženo trenutnim korisnicima predmetnoga stana tužiteljici V.I. i dr. iseljenje iz navedenog stana u roku od 15 dana od dana prijema zaključka, kao i da su dužni predati stan nesmetano M.M. putem tog Ministarstva, te određeno da ukoliko dobrovoljno ne isele iz stana u roku od 15 dana da će se pristupiti prisilnom izvršenju koje se ima obaviti u srijedu 24.05.2023. godine u deset sati i da će se izvršenje provesti na trošak izvršenika, s tim što će se o troškovima provođenja izvršenja donijet poseban zaključak. Ovako je riješeno obzirom da je rješenjem od 07.04.2022. godine M.M. potvrđeno stanarsko pravo na predmetnom stanu, da je rješenjem tuženog broj: UPII/05-23-5-48/10 od 15.06.2022. godine odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv tog rješenja, te da se stoga imalo pristupiti donošenju zaključka o dozvoli izvršenja i M.M. uvesti u posjed predmetnog stana. Tužiteljica je protiv zaključka prvostepenog organa izjavila žalbu, koju je tuženi osporenim

rješenjem od 19.06.2023. godine odbio, jer je našao da je u predmetnoj stvari nedvosmisleno utvrđeno da postoji pravni osnov za izvršenje prvostepenog rješenja od 07.04.2022. godine, da su sva prava i pravni interesi tužiteljice razmatrani u ranijim upravnim postupcima, te da ne postoji osnov za obustavu ili odgodu izvršenja rješenja, pozivajući se na član 277. i 237. stav 1. Zakona o upravnom postupku.

Dalje proizilazi da je tužiteljica protiv osporenog rješenja tuženog podnijela tužbu prvostepenom sudu, koji je pobijanom presudom od 24.12.2025. godine istu uvažio i poništio osporeno rješenje i prvostepeni zaključak, jer je našao da su tuženi i prvostepeni organ postupili suprotno odredbama članova 271. stav 1, 275. stav 1. i 278. stav 1. Zakona o upravnom postupku, pa je stoga riješio kako je to već navedeno u sporu pune jurisdikcije na osnovu članova 33. stav 1. i 2, i člana 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, iz razloga što u smislu citiranih zakonskih odredaba rješenjem prvostepenog organa od 07.04.2022. godine nije određen izvršenik i tužiteljici nije naložena bilo kakva obaveza za izvršenje, niti se ona uopće navodi u tom rješenju, a prvostepenom organu nije dozvoljeno da u postupku izvršenja obvezu iz rješenja koje se izvršava mijenja ili proširuje.

Ovaj sud nalazi da je zahtjev za vanredno prespitivanje sudske odluke zainteresovanog lica, podnesen protiv pobijane presude prvostepenog suda, neosnovan.

Naime, iz odredbe člana 271. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 2/98, 48/99 i 61/22), kojom je propisano da se izvršenje provodi protiv osobe koja je obavezna da ispuni obavezu (izvršenik), odnosno njegovih nasljednika ili pravnih slijednika, jasno proizilazi da je izvršenik stranka kojoj je dispozitivom rješenja utvrđena neka obaveza koju je dužna ispuniti, te da sprovođenje izvršenja rješenja ustvari predstavlja realizaciju dispozitiva rješenja.

Međutim, dispozitivom rješenja prvostepenog organa od 07.04.2022. godine, čije izvršenje je traženo, nije kao izvršenik određena tužiteljica (nije njoj utvrđena bilo kakva obaveza koju bi trebala da ispuni), već je potvrđeno da je zainteresovano lice M.M. nositeljica stanarskog prava na predmetnom stanu i u odnosu na to svojstvo su joj utvrđene određene obaveze i dužnosti. Prema tome, predmetno rješenje nije bilo podobno da se izvrši na način, a kako su to riješili nadležni organi, da se tužiteljici naloži bilo kakva obaveza pa tako ni iseljenje iz navedenog stana. Stoga je prvostepeni sud pravilno postupio kada je pobijanom presudom poništio osporeno rješenje i prvostepeni zaključak, jer u smislu citirane odredbe člana 271. stav 1. Zakona o upravnom postupku tužiteljica nije bila izvršenik, tj. lice koje je bilo dužno da izvrši neku obavezu iz dispozitiva rješenja koje je bilo predmet izvršenja, a što se ni navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje zainteresovanog lica ne dovodi u bilo kakvu sumnju.

Ne mogu se prihvatiti navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje kojim se presuda prvostepenog suda pobija zbog povrede člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima (kojim je propisano da zakonitost osporenog upravnog akta sud ispituje u granicama zahtjeva iz tužbe i pri tom je vezan razlozima tužbe), odnosno što je prvostepeni sud donošenjem pobijane presude prekoračio postavljeni tužbeni zahtjev kojim je predloženo da se poniši osporeno rješenje tuženog, a ne i zaključak prvostepenog organa. Ovo iz razloga što je prvostepeni sud predmetnu upravnu stvar nakon održane javne rasprave riješio u sporu pune jurisdikcije, na osnovu člana 33. stav 1. i 2. i člana 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, tako što je pobijanom presudom pravilno poništio osporeni a i prvostepeni upravni akt (zaključak o dozvoli izvršenja), jer su oba akta sadržavala iste nedostatake u smislu člana 271. stav 1. Zakona o upravnom postupku, odnosno nisu bili ispunjeni uslovi za sprovođenje izvršenja rješenja od 07.04.2022. godine.

Zbog svega navedenog ovaj Sud je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude, jer osporenim rješenjem tuženog, a niti pobijanom presudom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Zapisničar
Beganović Namira s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.